SER HUMANS

De debò som humans? De debò les guerres que causen milers de morts, la tortura a la qual es veuen sotmeses dones d'arreu del món, l'explotació d'infants per benefici d'uns pocs industrials i la condemna a la misèria de poblacions senceres, entre molts d'altres, ens fan humans?

Els homes ens considerem éssers perfectes per la nostra capacitat de pensament i, especialment, de pensament abstracte. Des dels primers homínids el gènere humà ha experimentat una constant evolució que l'ha portat a assolir, primerament, el domini de diferents tècniques manuals imprescindibles per a la seva supervivència física. De fet, la paraula humà, del llatí *humanus*, significa procedent de la terra o *humus.* Llavors, en un segon estadi, els homes s'han interessat per àmbits menys físics, com són l'art, les creences o les lleis. Tal com afirma Plató en *La República*, tot humà s'agrupa en societat per necessitat, perquè així pot satisfer des d'aquelles necessitats més bàsiques fins a les que ordenen la vida en comunitat. Però amb l'aparició de luxes sorgeixen les primeres diferències i injustícies fent, per tant, que la ciutat que havia de ser perfecta fos un miratge i que, a més a més, sorgeixin els enfrontaments i les disputes entre societats diferents.

Actualment, i prenent com a exemple la nostra societat, podem afirmar que és avançada, en el sentit que tenim cobertes les necessitats físiques i els luxes. No obstant això, la nostra estructura social presenta nombroses injustícies i grans desigualtats, com les que he esmentat al començament. És aquesta desraó la que em porta a qüestionar-me si realment, tot i ser una societat avançada, la nostra és una societat d'humans. Una característica que defineix clarament la humanitat és indubtablement la capacitat de conèixer i de fer el bé. Els humans, a diferència de les bèsties, tenim l'intel·lecte que és el que ens dota de la capacitat de raonar i, raonant, escollir el de fer el bé lliurement. Per conèixer el bé i, per tant, fer de la nostra societat una societat justa és necessari, com afirmava Plató, tenir un domini sobre nosaltres mateixos. Així doncs, se'm fa molt complicat entendre com, coneixent el que és bo, seguim fent el que és dolent i el que ens perjudica com a societat. Som nosaltres els que tenim el coneixement, la capacitat, la facilitat i l'accés a fer o promoure el que és correcte però, tot i així, molts dels que es consideren "humans" no busquen aquest bé i es deixen dominar pels instints com si encara fossin es trobessin en l'estadi preracional.

Així doncs, per ser humans en tot el sentit de la paraula, els homes hem de dirigir, en el futur més immediat, l'ús de la raó cap a la instauració d'una societat justa i igualitària. Perquè solament d'aquesta manera, a més d'humans, ens podrem anomenar savis.

Laura Pérez Vilar
INS CASSÀ.